

Kék partokon

Sose láttam a tengert,
 Még sose jártam Délen.
 A kéklő messzeségben én már mindig
 Csak mezőt, rétet fogok látni, érzem.
 Azt mondják, szép a tenger,
 Holdfényben, mintha élne, úgy dereng fel...
 De nekem a hazai búzamezők kedvesebbek,
 Udmurt szérún a csattogó csépek —
 Amott lágy s vad hullámok váltják egymást,
 Sirályok úsznak tengerén az égnek.
 Lent hömpölyög a fű, hatalmas
 Szelek paskolják a vágózó esők —
 Az én üdülöm a votják falvak,
 Tengerem a téres mezők.
 Hullámok közt akár a tengeren
 Udmurtok aratják az életet:
 A mi mezőnk nem hitványabb cseppet se, nem!
 Az én szememben még százzszorta szebb:
 Itt a kalászt vad szélviharok edzik,
 Hajlik a búzaszár reggeltől estig.
 Tavasz jöttén a mi mezőnk azúrkék
 S ha a zöld vetés virágba borul: szép
 Színe sápad, várja vajúdva, hogy
 Az idő meghozza a jó magot.
 S ha megérett a kalász: fényleni
 Kezd mint ami érlelte, a nap:
 Arany fodrot vetnek hullámai,
 A kék partokon falvak állanak...
 Sose láttam a tengert,
 Még sose jártam Délen.
 A kéklő messzeségben én már mindig
 Csak mezőt, rétet fogok látni, érzem.

Fordította: KÉPES GEZA

Daruvonulás

Arra, ahol kék a messzeség,
 elhúzó darucsapat repült.
 Szállt, suhanva szállt a könnyű ék,
 hívta messzi virágzó vidék,
 és az ég vizében elmerült.
 Nem sajnálnak bennünket, akik
 ittmaradtunk, az erdőt, ködöt,
 bánatot és dühöt hagynak itt,
 viszik őket szabad szárnyaik
 fény felé, vadon erdők fölött.

Mi maradunk. Sötét jön, hideg,
 kemény fagy lesz, fogcsikorgató,
 ablakunkat veri fürgeteg,
 befúj kerteket és földeket,
 nyírek ágát lehúzza a hó...
 Jön a hosszú tél. Bajt bajra hoz,
 ki beteg lesz, ki meg ottmarad
 a mezőn... Amaz csak sorvadoz,
 s meghal, mire hozza a tavasz
 a suhogó, lármás darvakat.

Fordította: RAB ZSUZSA

Gerd Kuzebaj (1898—1937) votják költő, író és tudós. Sokoldalú alkotó, kitűnő szerző. Tankönyveket írt, antológiákat szerkesztett, közel száz cikket írt az udmurt népi kultúráról. Nagyszerű verseket írt orosz nyelven is. Kapcsolatban állt Jeszenyinnel és Gorkijjal is. Életében három verseskötete hagyta el a nyomdát, szépirodalmi műveinek többségét lapokban, folyóiratokban publikálta. A személyi kultusz áldozata lett. 1958-ban rehabilitálták. „Kék partokon” című versét 1929-ben 100% című lapunk közölte „Votják motívumok” címen Hidas Antal fordításában.